

nitat Autònoma, minorat pel total de la recaptació obtinguda per aquesta pels tributs cedits, en relació amb la suma dels ingressos obtinguts per l'Estat als capítols I i II de l'últim pressupost anterior a la transferència dels serveis valorats.

Onzena.—Se cedeix a la Comunitat Autònoma, en els termes previstos a la disposició transitòria tercera de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes, l'impost sobre el luxe que es recapti en destinació.

DISPOSICIÓ FINAL

Recollint el sentir majoritàriament ja expressat per la Diputació i els ajuntaments de l'actual província de Santander, la promulgació d'aquest Estatut comporta automàticament el canvi de denominació de la província de Santander per província de Cantàbria. El Govern ha de dictar les disposicions oportunes perquè en el termini d'un any s'hagi donat compliment a les conseqüències derivades d'aquesta disposició final.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Vaquèira-Beret, trenta de desembre de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

837 *LLEI 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal.* («BOE» 11, de 13-1-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRIMER

Del Ministeri Fiscal i les seves funcions

CAPÍTOL PRIMER

Del Ministeri Fiscal

Article primer

El Ministeri Fiscal té per missió promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la llei, d'ofici o a petició dels interessats, així com vetllar per la independència dels tribunals, i procurar davant aquests la satisfacció de l'interès social.

Article segon

U. El Ministeri Fiscal, integrat amb autonomia funcional en el poder judicial, exerceix la seva missió per mitjà d'òrgans propis, de conformitat amb els principis d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica i amb subjecció, en tot cas, als de legalitat i imparcialitat.

Dos. Correspon al Ministeri Fiscal aquesta denominació amb caràcter exclusiu.

CAPÍTOL II

De les funcions del Ministeri Fiscal

Article tercer

Per al compliment de les missions establerts a l'article primer, correspon al Ministeri Fiscal:

U. Vetllar perquè la funció jurisdiccional s'exerceixi eficaçment de conformitat amb les lleis i en els terminis i els termes que s'hi assenyalen, i exercir, si s'escau, les accions, recursos i actuacions pertinents.

Dos. Exercir totes les funcions que li atribueixi la llei en defensa de la independència dels jutges i tribunals.

Tres. Vetllar pel respecte de les institucions constitucionals i dels drets fonamentals i llibertats públiques amb totes les actuacions que exigeixi la seva defensa.

Quatre. Exercir les accions penals i civils dimanants de delictes i faltes o oposar-se a les exercides per altres, quan sigui procedent.

Cinc. Intervenir en el procés penal instant l'autoritat judicial a adoptar les mesures cautelars que escaiguin i la pràctica de les diligències encaminades a l'aclariment dels fets, i pot ordenar a la policia judicial aquelles altres que estimi oportunes.

Sis. Prendre part, en defensa de la legalitat i de l'interès públic o social, en els processos relatius a l'estat civil i en els altres que estableixi la llei.

Set. Assumir o, si s'escau, promoure, la representació i defensa en judici i fora de judici dels qui, pel fet de no tenir capacitat d'obrar o representació legal, no puguin actuar per ells mateixos, així com promoure la constitució dels organismes tutelars que les lleis civils estableixin i formar part d'aquells altres que tinguin per objecte la protecció i defensa de menors i desvalguts.

Vuit. Mantenir la integritat de la jurisdicció i competència dels jutges i tribunals promovent els conflictes de jurisdicció i, si s'escau, les qüestions de competència que resultin procedents i intervenir en les promogudes per altres.

Nou. Vetllar pel compliment de les resolucions judicials que afectin l'interès públic i social.

Deu. Interposar el recurs d'empara constitucional en els casos i la forma previstos a la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.

Onze. Intervenir en els processos de què coneix el Tribunal Constitucional en defensa de la legalitat, en la forma que estableixin les lleis.

Dotze. Intervenir en els processos judicials d'empara.

Tretze. Defensar, igualment, la legalitat en els processos contenciosos administratius que preveuen la seva intervenció.

Catorze. Promoure o, si s'escau, prestar l'auxili judicial internacional que preveuen les lleis, tractats i convenis internacionals.

Quinze. Exercir les altres funcions que l'ordenament jurídic li atribueixi.

Article quart

El Ministeri Fiscal, per a l'exercici de les funcions encomanades a l'article anterior, pot:

U. Sol·licitar la notificació de qualsevol resolució judicial i la informació sobre l'estat dels procediments, i pot demanar que se'ls sotmeti a vista sigui quin sigui el seu estat, per vetllar pel compliment exacte de les lleis, terminis i termes, i promoure, si s'escau, les correccions oportunes. Així mateix, pot demanar informació dels fets que hagin donat lloc a un procediment, sigui de la classe que

sigui, quan hi hagi motius racionals per estimar que el seu coneixement pugui ser competència d'un òrgan diferent del que està actuant.

Dos. Visitar en qualsevol moment els centres o establiments de detenció, penitenciaris o d'internament de qualsevol classe del seu respectiu territori, examinar els expedients dels interns i recollir tota la informació que estimi convenient.

Tres. Requerir l'auxili de les autoritats de qualsevol classe i dels seus agents.

Quatre. Donar a tots els funcionaris que constitueixen la policia judicial les ordres i instruccions que siguin procedents en cada cas.

Cinc. Informar l'opinió pública dels esdeveniments que es produeixin, sempre en l'àmbit de la seva competència i amb respecte al secret del sumari.

Sis. Exercir les altres facultats que l'ordenament jurídic li confereixi.

Les autoritats, funcionaris o organismes requerits pel Ministeri Fiscal, en l'exercici de les facultats que s'enumeren als paràgrafs precedents, han d'atendre inexcusablement el requeriment dins els límits legals.

Article cinquè

El fiscal pot rebre denúncies, i enviar-les a l'autoritat judicial o decretar-ne l'arxiu quan no trobi fonaments per exercir cap acció, i en aquest últim cas notificar la decisió al denunciant.

Igualment, i per a l'aclariment dels fets denunciats o que apareguin en els atestats dels quals conegui, pot portar a terme o ordenar les diligències per a les quals estigui legitimat segons la Llei d'enjudiciament criminal, les quals no poden comportar l'adopció de mesures cautelars o limitadores de drets. No obstant això, el fiscal pot ordenar la detenció preventiva.

Totes les diligències que el Ministeri Fiscal practiqui o que es portin a terme sota la seva direcció gaudeixen de presumpció d'autenticitat.

CAPÍTOL III

Dels principis de legalitat i imparcialitat

Article sisè

Pel principi de legalitat el Ministeri Fiscal ha d'actuar amb subjecció a la Constitució, a les lleis i altres normes que integren l'ordenament jurídic vigent dictaminant, informant i exercint, si s'escau, les accions que siguin procedents o oposant-se a les indegudament exercides en la mesura i forma en què les lleis ho estableixin.

Si el fiscal estima improcedent l'exercici de les accions o l'actuació que se li hagi confiat, ha d'usar de les facultats previstes a l'article 27 d'aquest Estatut.

Article setè

Pel principi d'imparcialitat el Ministeri Fiscal ha d'actuar amb plena objectivitat i independència en defensa dels interessos que li estiguin encomanats.

CAPÍTOL IV

De les relacions del Ministeri Fiscal amb els poders públics

Article vuitè

U. El Govern pot sol·licitar al fiscal general de l'Estat que promogui davant els tribunals les actuacions pertinents amb vista a la defensa de l'interès públic.

Dos. La comunicació del Govern amb el Ministeri Fiscal s'ha de fer per via del ministre de Justícia a través del fiscal general de l'Estat. Quan el president del Govern ho estimi necessari s'hi pot dirigir directament.

El fiscal general de l'Estat, escoltada la Junta de Fiscals de Sala del Tribunal Suprem, ha de resoldre sobre la viabilitat o procedència de les actuacions interessades i exposar la seva resolució al Govern de manera raonada. En tot cas, l'acord adoptat s'ha de notificar a qui hagi formulat la sol·licitud.

Article novè

U. El fiscal general de l'Estat ha d'eleva al Govern una memòria anual sobre la seva activitat, l'evolució de la criminalitat, la prevenció del delictes i les reformes convenients per a una màxima eficàcia de la justícia. Hi ha de recollir les observacions de les memòries que, al seu torn, li han d'eleva els fiscals dels diferents òrgans, en la forma i temps que reglamentàriament s'estableixi. S'ha de remetre una còpia d'aquesta Memòria a les Corts Generals i al Consell General del Poder Judicial.

Dos. El fiscal general de l'Estat ha d'informar el Govern, quan aquest ho demani i no hi hagi obstacle legal, respecte a qualsevol dels assumptes en què intervingui el Ministeri Fiscal, així com sobre el funcionament, en general, de l'Administració de justícia. En casos excepcionals pot ser cridat a informar davant el Consell de Ministres.

Article deu

El Ministeri Fiscal ha de col·laborar amb les Corts Generals a requeriment d'aquestes i sempre que no hi hagi un obstacle legal, sens perjudici de comparèixer davant aquestes per informar dels assumptes per als quals sigui especialment requerit. Les Corts Generals s'han de comunicar amb el Ministeri Fiscal a través dels presidents de les cambres.

Article onze

Quan els òrgans de govern de les comunitats autònomes sol·licitin l'actuació del Ministeri Fiscal en defensa d'interès públic s'han d'adreçar, a través del ministre de Justícia, al fiscal general de l'Estat, el qual, escoltada la Junta de Fiscals de Sala, ha de resoldre el que escaigui ajustant-se en tot cas al principi de legalitat. Sigui quin sigui l'acord adoptat, se n'ha de donar compte a qui hagi formulat la sol·licitud.

TÍTOL II

Dels òrgans del Ministeri Fiscal i dels principis que l'informen

CAPÍTOL PRIMER

De l'organització, competències i planta

Article dotze

U. Són òrgans del Ministeri Fiscal:

- El fiscal general de l'Estat.
- El Consell Fiscal.
- La Junta de Fiscals de Sala.
- La Fiscalia del Tribunal Suprem.
- La Fiscalia davant el Tribunal Constitucional.
- La Fiscalia de l'Audiència Nacional.
- Les fiscalies dels tribunals superiors de justícia de les comunitats autònomes o de les audiències territorials.
- Les fiscalies de les audiències provincials.

Dos. La Fiscalia del Tribunal de Comptes es regeix pel que disposi la llei orgànica d'aquest Tribunal.

Article tretze

El fiscal general de l'Estat està assistit en les seves funcions pel Consell Fiscal, la Junta de Fiscals de Sala, la Inspecció Fiscal i la Secretaria Tècnica.

Corresponen al fiscal general de l'Estat, a més de les facultats reconegudes en altres preceptes d'aquest Estatut, les següents:

Primera.—Proposar al Govern els nomenaments per als diferents càrrecs, amb l'informe previ del Consell Fiscal.

Segona.—Proposar al Govern els ascensos de conformitat amb els informes del Consell esmentat.

Tercera.—Concedir les llicències que siguin de la seva competència, segons el que disposen aquest Estatut i el seu Reglament.

Article catorze

U. El Consell Fiscal el constitueixen, sota la presidència del fiscal general de l'Estat, el tinent fiscal del Tribunal Suprem, el fiscal inspector, un fiscal de sala del Tribunal Suprem, un fiscal del Tribunal Superior de Justícia o Audiència Territorial, un fiscal provincial, tres membres del Ministeri Fiscal amb categoria de fiscal i tres amb categoria d'advocat fiscal. Tots els membres del Consell Fiscal, excepte el fiscal general de l'Estat, el tinent fiscal del Tribunal Suprem i el fiscal inspector, els elegeixen, per un període de quatre anys, els membres del Ministeri Fiscal en actiu, constituïts en un únic col·legi electoral en la forma que reglamentàriament es determini. El Consell Fiscal pot funcionar en Ple i en Comissió Permanent i els seus acords s'adopten per majoria simple, i en cas d'empat, és diriment el vot del seu president.

Correspon al Consell Fiscal:

a) Elaborar els criteris generals amb vista a assegurar la unitat d'actuació del Ministeri Fiscal, pel que fa a l'estructuració i el funcionament dels seus òrgans.

b) Assessorar el fiscal general de l'Estat en totes les matèries que aquest li sotmeti.

c) Ser escoltat en les propostes pertinents respecte al nomenament dels diversos càrrecs.

d) Elaborar els informes per a ascensos dels membres de la carrera fiscal.

e) Conèixer dels recursos interposats contra resolucions dictades en expedients disciplinaris pels fiscals en cap dels diferents òrgans del Ministeri Fiscal.

f) Conèixer dels recursos interposats contra resolucions dictades en expedients disciplinaris pels fiscals en cap dels diferents òrgans del Ministeri Fiscal.

g) Instar les reformes convenients al servei i en l'exercici de la funció fiscal.

h) Les altres atribucions que aquest Estatut, la llei o altres disposicions li confereixin.

Dos. La Junta de Fiscals de Sala la constitueixen, sota la presidència del fiscal general de l'Estat, el tinent fiscal del Tribunal Suprem, els fiscals de sala, l'inspector fiscal, el fiscal de l'Audiència Nacional i el fiscal de la Secretaria Tècnica, que actua de secretari.

La Junta assisteix el fiscal general de l'Estat en matèria doctrinal i tècnica, amb vista a la formació dels criteris unitaris d'interpretació i actuació legal, la resolució de consultes, elaboració de les memòries i circulars, preparació de projectes i informes que s'hagin d'eleva al Govern i qualssevol altres, de naturalesa anàloga, que el fiscal general de l'Estat estimi procedent sotmetre al seu coneixement i estudi.

Article quinze

La Inspecció Fiscal la constitueixen un fiscal inspector, un tinent fiscal inspector i els inspectors fiscals que es determinin en plantilla. Exerceix amb caràcter permanent les seves funcions per delegació del fiscal general de l'Estat en la forma que estableixi el Reglament, sens perjudici de les funcions inspectores que corresponguin al fiscal en cap de cada fiscalia respecte als funcionaris que en depenguin.

Article setze

La Secretaria Tècnica de la Fiscalia General de l'Estat la dirigeix un fiscal en cap i està integrada pels fiscals que es determinin en plantilla. Realitza els treballs preparatoris que se li encomanin en les matèries en què correspongui a la Junta de Fiscals de Sala assistir el fiscal general de l'Estat, així com tots els altres estudis, investigacions i informes que aquest estimi procedent.

Article disset

La Fiscalia del Tribunal Suprem, sota el comandament directe del fiscal general de l'Estat, l'integren, a més d'un tinent fiscal, els fiscals de sala i els fiscals que es determinin a la plantilla.

Article divuit

U. A l'Audiència Nacional, als tribunals superiors de justícia, a cada audiència territorial i a cada audiència provincial, hi ha d'haver una fiscalia sota el comandament directe del fiscal respectiu, integrada per un tinent fiscal i els fiscals que determini la plantilla. La Fiscalia davant el Tribunal Constitucional, sota la direcció del fiscal general de l'Estat, està integrada per un fiscal de sala i els fiscals que es determinin a la plantilla.

Correspon als fiscals en cap de cada òrgan:

a) Organitzar els serveis i la distribució del treball entre els fiscals de la plantilla, escoltada la Junta de Fiscalia.

b) Concedir els permisos i llicències de la seva competència.

c) Exercir la facultat disciplinària en els termes que s'estableixin en aquest Estatut i el seu Reglament.

d) Fer les propostes de recompenses, de mèrits i les mencions honorífiques que escaiguin.

e) Les altres facultats que li confereixin aquest Estatut o altres disposicions.

Dos. El nombre de les fiscalies i la plantilla d'aquestes es fixa per reial decret, a proposta del ministre de Justícia, amb l'informe previ del fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal.

La plantilla orgànica esmentada té, en tot cas, les limitacions que es deriven de les previsions pressupostàries i s'ha de revisar almenys cada cinc anys per adaptar-la a les noves necessitats.

Article dinou

Les fiscalies del Tribunal Suprem, davant el Tribunal Constitucional, Audiència Nacional i Tribunal de Comptes tenen la seu a Madrid i estenen les seves funcions a tot el territori de l'Estat. Les altres fiscalies tenen la seu on resideixin els respectius tribunals i audiències i exercir les seves funcions en l'àmbit territorial d'aquests.

Article vint

Els membres del Ministeri Fiscal poden actuar i constituir-se en qualsevol punt del territori de la seva fiscalia.

Quan el volum o complexitat dels assumptes ho requereixi, el fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal, pot ordenar que es destaquï temporalment un o diversos funcionaris a una fiscalia o òrgan jurisdiccional determinats.

Amb l'autorització de fiscal general de l'Estat, poden actuar en tot el territori de l'Estat.

Article vint-i-u

El que s'estableix als articles anteriors s'ha d'entendre sens perjudici que, quan els tribunals i jutjats es constitueixin en un lloc diferent de la seva seu legal o quan l'exercici de les seves funcions ho requereixi, el Ministeri Fiscal pugui constituir-se, per mitjà dels seus membres, transitòriament o permanentment davant un òrgan judicial amb seu diferent de la de la fiscalia respectiva. Si aquesta constitució és permanent i afecta dos o més funcionaris, el més antic n'exerceix la direcció sota el comandament del titular de la fiscalia de què depengui.

Les adscripcions temporals poden ser acordades pel fiscal en cap de la fiscalia respectiva. Les adscripcions permanents les ordena el fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal i amb la dotació prèvia del pressupost necessari per a la seva instal·lació i manteniment per part del Ministeri de Justícia.

CAPÍTOL II

De la unitat i dependència del Ministeri Fiscal

Article vint-i-dos

U. El Ministeri Fiscal és únic per a tot l'Estat.

Dos. El fiscal general de l'Estat assumeix el comandament superior del Ministeri Fiscal i la seva representació en tot el territori espanyol. Li correspon impartir les ordres i instruccions convenientes al servei i a l'ordre intern de la institució i, en general, la direcció i inspecció del Ministeri Fiscal.

Tres. El fiscal en cap de cada òrgan n'exerceix la direcció i actua sempre en representació del Ministeri Fiscal sota la dependència dels seus superiors jeràrquics i del fiscal general de l'Estat.

Quatre. Correspon al fiscal en cap la direcció i comandament de la fiscalia respectiva; al tinent fiscal, substituir el cap quan reglamentàriament escaigui i exercir, juntament amb els fiscals i per delegació d'aquell, les funcions pròpies de la fiscalia.

Article vint-i-tres

Els membres del Ministeri Fiscal són autoritat a tots els efectes. Sempre actuen en representació de la institució i per delegació del seu cap respectiu. En qualsevol moment del procés o de l'activitat que un fiscal realitzi en compliment de les seves funcions, el seu superior immediat pot substituir-lo per un altre, si ho aconsellen raons fundades. Aquesta substitució s'ha de comunicar al Consell Fiscal.

Article vint-i-quatre

Per mantenir la unitat de criteris, estudiar els assumptes d'especial transcendència o complexitat o fixar posicions respecte a temes relatius a la seva funció, cada Fiscalia ha de dur a terme periòdicament juntes de tots els seus components. Els acords de la majoria tenen caràcter d'informe, i després del lliure debat preval el criteri del fiscal en cap. Tanmateix, si aquesta opinió és contrària a la manifestada per la majoria dels assistents, ambdues s'han de sotmetre al seu superior jeràrquic. Quan es tracti de la Junta de Fiscalia del Tribunal Suprem i en els casos en què per la seva dificultat, generalitat o transcendència pugui resultar afec-

tada la unitat de criteri del Ministeri Fiscal, ha de resoldre el fiscal general de l'Estat, escoltat el Consell Fiscal o la Junta de Fiscals de Sala segons l'àmbit propi de les funcions que assenyala l'article 14.

En tot cas s'han de respectar els terminis que estableixin les lleis de procediment.

Article vint-i-cinc

El fiscal general de l'Estat pot impartir als seus subordinats les ordres i instruccions convenientes al servei i en l'exercici de les funcions, tant de caràcter general com referides a assumptes específics.

Els membres del Ministeri Fiscal han de comunicar al fiscal general de l'Estat els fets relatius a la seva missió que hagi de conèixer per la seva importància o transcendència. Les ordres, instruccions i comunicacions a què es refereixen aquest paràgraf i l'anterior s'han de realitzar a través del superior jeràrquic, llevat que la urgència del cas aconselli fer-ho directament; en aquest supòsit s'ha de fer conèixer ulteriorment a aquest.

Els fiscals en cap de cada òrgan tenen anàlogues facultats i deures respecte als membres del Ministeri Fiscal que li estiguin subordinats i aquests respecte al cap.

El fiscal que rebí una ordre o instrucció concernent al servei i a l'exercici de les seves funcions, referida a assumptes específics, s'ha d'atenir a aquestes en els seus dictàmens, però pot desenvolupar lliurement les seves intervencions orals en el que cregui convenient per al bé de la justícia.

Article vint-i-sis

El fiscal general de l'Estat pot cridar a la seva presència qualsevol membre del Ministeri Fiscal per rebre directament els seus informes i donar-li les instruccions que estimi oportunes, i traslladar, en aquest cas, les instruccions esmentades al fiscal en cap respectiu. El fiscal general de l'Estat pot designar qualsevol dels membres del Ministeri Fiscal perquè actuï en un assumpte determinat, davant qualsevol dels òrgans jurisdiccionalen què el Ministeri Fiscal estigui legitimat per intervenir, escoltat el Consell Fiscal. Les mateixes facultats tenen els fiscals en cap respecte dels funcionaris que els són subordinats, escoltada la Junta de Fiscalia.

Article vint-i-set

U. El fiscal que rebí una ordre o instrucció que consideri contrària a les lleis o que, per qualsevol altre motiu estimi improcedent, li ho ha de fer saber així, mitjançant un informe raonat, al seu fiscal en cap. Si l'ordre o instrucció procedeix d'aquest, si no considera satisfactòries les raons al·legades, ha de plantejar la qüestió a la Junta de Fiscalia i, una vegada aquesta es manifesti, ha de resoldre definitivament reconsiderant-la o ratificant-la. Si procedeix d'un superior, ha d'elevat un informe a aquest, el qual, si no admet les raons al·legades, ha de resoldre de la mateixa manera escoltant prèviament la Junta de Fiscalia. Si l'ordre la dóna el fiscal general de l'Estat, aquest ha de resoldre escoltant la Junta de Fiscals de Sala.

Dos. Si el superior es ratifica en les seves instruccions ho ha de fer mitjançant un escrit raonat amb el rellevament exprés de les responsabilitats que es puguin derivar del seu compliment o bé encomanar a un altre fiscal el despatx de l'assumpte a què es refereixi.

Article vint-i-vuit

Els membres del Ministeri Fiscal no poden ser recusats. S'han d'abstenir d'intervenir en els plets o causes quan els afectin algunes de les causes d'abstenció establertes per als jutges i magistrats a la Llei orgànica del poder judicial,

quan els siguin aplicables. Les parts que intervinguin en els plets o causes esmentats poden acudir al superior jeràrquic del fiscal de què es tracti i sol·licitar que, en els supòsits esmentats, s'ordini la seva no-intervenció en el procés. Quan es tracti del fiscal general de l'Estat ha de resoldre el ministre de Justícia. Contra les decisions anteriors no es pot interposar cap recurs.

TÍTOL III

Del fiscal general de l'Estat i de la carrera fiscal

CAPÍTOL PRIMER

Del fiscal general de l'Estat

Article vint-i-nou

U. El fiscal general de l'Estat és nomenat i destituït pel rei, a proposta del Govern, escoltat prèviament el Consell General del Poder Judicial, i elegit entre juristes espanyols de reconegut prestigi amb més de quinze anys d'exercici efectiu de la seva professió.

Dos. El fiscal general de l'Estat ha de prestar davant el rei el jurament o promesa que prevegi la llei i prendre possessió del càrrec davant el Ple del Tribunal Suprem.

Article trenta

El fiscal general de l'Estat té caràcter d'autoritat en tot el territori espanyol i se li ha de guardar i fer guardar el respecte i les consideracions adequats al seu alt càrrec. En els actes oficials ocupa el lloc immediat següent al del president del Tribunal Suprem.

Article trenta-u

Són aplicables al fiscal general de l'Estat les incompatibilitats establertes per a la resta de membres del Ministeri Fiscal, sens perjudici de les facultats o funcions que li encomanin altres disposicions del mateix rang.

El seu règim retributiu és idèntic al del president del Tribunal Suprem.

Si el nomenament de fiscal general recau en un membre de la carrera fiscal, queda en situació d'excedència especial.

CAPÍTOL II

De la carrera fiscal, de les categories que la integren i de la provisió de destinacions en aquesta

Article trenta-dos

La carrera fiscal està integrada per les diverses categories de fiscals que formen un cos únic, organitzat jeràrquicament.

Article trenta-tres

U. Els membres de la carrera fiscal estan equiparats en honors, categories i retribucions als de la carrera judicial.

Dos. En els actes oficials a què assisteixen els representants del Ministeri Fiscal ocupen el lloc immediat següent al de l'autoritat judicial.

Quan hagin d'assistir a les reunions de govern dels tribunals i jutjats ocupen el mateix lloc respecte de qui les presideixi.

Article trenta-quatre

Les categories de la carrera fiscal són les següents:

Primera.— Fiscals de la Sala del Tribunal Suprem equiparats a magistrats de l'Alt Tribunal. El tinent fiscal del Tribunal Suprem té la consideració de president de sala.

Segona.— Fiscals equiparats a magistrats.

Tercera.— Advocats fiscals equiparats a jutges. Dins aquesta categoria hi ha dos graus: el d'ascens i el d'ingrés, equiparats a jutges dels mateixos graus.

Article trenta-cinc

U. És necessari pertànyer a la categoria primera per servir les destinacions següents:

A) Tinent fiscal del Tribunal Suprem.

B) Fiscal en cap de Sala del Tribunal Suprem.

C) Fiscal en cap de la Fiscalia davant el Tribunal Constitucional.

D) Fiscals en cap de l'Audiència Nacional i del Tribunal de Comptes.

E) Fiscal inspector.

F) Fiscal en cap de la Secretaria Tècnica.

Dos. Els fiscals en cap dels tribunals superiors de justícia, audiències territorials i audiències provincials tenen la categoria equiparada a la del respectiu president.

Tres. És necessari pertànyer a la categoria segona per servir la resta de càrrecs a les fiscalies del Tribunal Suprem, davant el Tribunal Constitucional, Audiència Nacional, Tribunal de Comptes, Inspecció Fiscal, Secretaria Tècnica, tinent fiscal d'audiències territorials i fiscal en cap de l'Audiència Provincial.

Quatre. La plantilla orgànica fixa la categoria necessària per servir la resta de serveis fiscals.

Article trenta-sis

U. Les destinacions corresponents a la categoria primera, les de fiscals del Tribunal Suprem i les de fiscals en cap de tribunals superiors de justícia, audiències territorials i provincials, les proveeix el Govern, amb l'informe previ del fiscal general de l'Estat d'acord amb el que preveu l'article tretze, d'aquest Estatut. Es designen de la mateixa els tinentes fiscals dels òrgans el cap dels quals pertanyi a la categoria primera.

Dos. Per als càrrecs al Tribunal Suprem i de fiscal en cap de fiscalia dels tribunals superiors de justícia i audiències territorials, que corresponguin a la categoria segona, és necessari tenir almenys quinze anys de servei en la carrera i pertànyer ja a la categoria.

Tres. Les altres destinacions fiscals es proveeixen mitjançant concurs entre funcionaris de la categoria i grau necessaris, atenent el millor lloc de l'escalafó. Per sol·licitar una nova destinació s'ha de romandre almenys un any en l'anterior, sempre que s'hi hagi accedit a petició pròpia.

Quatre. Les destinacions a la Secretaria Tècnica de la Fiscalia General de l'Estat les cobreix directament el mateix fiscal general.

Cinc. Les destinacions que quedin desertes es cobreixen amb els fiscals que ascendeixin a la categoria o grau necessari.

Article trenta-set

U. Les vacants que es produeixin en la categoria primera es cobreixen per ascens entre fiscals que tinguin, almenys, vint anys de servei en la carrera i pertanyin a la categoria segona.

Dos. De cada tres vacants que es produeixin en la categoria segona, dues es cobreixen per antiguitat de serveis en la categoria inferior al grau d'ascens i una mitjan-

çant proves selectives entre advocats fiscals d'ascens amb tres anys, almenys, de serveis efectius en aquest grau.

Tres. La promoció al grau d'ascens en ocasió de vacant s'ha de verificar mitjançant un doble torn. La meitat de les vacants que es produeixin es cobreixen per antiguitat en el grau d'ingrés. L'altra meitat per mitjà de proves selectives entre advocats fiscals d'ingrés que tinguin dos anys de permanència efectiva en la categoria.

Les places d'advocats fiscals d'ascens reservades al torn de proves selectives que quedin sense proveir passen al torn d'antiguitat.

Article trenta-vuit

El nomenament dels fiscals de les dues primeres categories s'ha de fer mitjançant un reial decret. Els altres mitjançant una ordre del ministre de Justícia.

Article trenta-nou

Els membres del Ministeri Fiscal poden ser traslladats:

U. Per pròpia petició de conformitat amb el que disposa aquest Estatut.

Dos. Per ocupar una plaça de la categoria a la qual siguin promoguts.

Tres. Perquè incorren en les incompatibilitats relatives establertes en aquesta Llei.

Article quaranta

També poden ser traslladats:

U. Per dissidències greus amb el fiscal en cap respectiu per causes imputables a aquells.

Dos. Quan així mateix per causes imputables a ells tinguin enfrontaments greus amb el Tribunal.

El trasllat forçós el disposa l'òrgan que hagi acordat el seu nomenament en un expedient contradictori, amb l'informe favorable del Consell Fiscal.

Article quaranta-u

Sens perjudici del que disposen els articles anteriors, els fiscals en cap dels respectius òrgans poden ser remoguts pel Govern a proposta del fiscal general de l'Estat, que ha d'escoltar prèviament el Consell Fiscal i l'interessat.

CAPÍTOL III

De l'adquisició i pèrdua de la condició del fiscal

Article quaranta-dos

L'ingrés en la carrera fiscal es fa per oposició lliure, en la forma que reglamentàriament s'estableixi, entre els que reuneixin les condicions de capacitat exigides en aquesta Llei. El programa i els criteris d'aquesta oposició han de ser anàlegs als que es determinin per a l'ingrés en la carrera judicial.

El Tribunal de les oposicions a ingrés en la carrera fiscal es compon dels membres següents: un fiscal de sala del Tribunal Suprem, que presideix el Tribunal; un fiscal; un advocat fiscal; un membre de la carrera judicial; un professor de disciplines jurídiques, un advocat en exercici designat a proposta del Consell General de l'Advocacia; un lletrat del Ministeri de Justícia, i un membre de la carrera fiscal que presti els seus serveis a la Secretaria Tècnica de la Fiscalia General de l'Estat, que actua com a secretari del Tribunal.

Article quaranta-tres

Per ser nomenat membre del Ministeri Fiscal es requereix ser espanyol, més gran de divuit anys, doctor o llicenciat en dret i no estar comprès en cap de les incapacitats establertes en aquesta Llei.

Article quaranta-quatre

Estan incapacitats per a l'exercici de funcions fiscals:

U. Els que no tinguin l'aptitud física o intel·lectual necessària.

Dos. Els que hagin estat condemnats per delictes dolós, mentre no hagin obtingut rehabilitació.

Tres. Els fallits i concursats no rehabilitats.

Article quaranta-cinc

La condició de membre del Ministeri Fiscal s'adquireix, una vegada fet vàlidament el nomenament, pel jurament o promesa, i la presa de possessió.

Els membres del Ministeri Fiscal, abans de prendre possessió de la seva primera destinació, han de prestar jurament o promesa de complir i fer complir la Constitució i les lleis i exercir fidelment les funcions fiscals. El jurament o promesa es presta davant la Sala de Govern de l'Audiència Territorial a la qual hagin estat destinats.

La presa de possessió té lloc dins els vint dies naturals següents a la publicació del nomenament per a la destinació de què es tracti, o en el termini superior que es concedeixi quan hi concorrin circumstàncies que ho justifiquin, i la confereix el cap de la fiscalia o qui exerceixi les seves funcions.

Article quaranta-sis

U. La condició de fiscal es perd en virtut d'alguna de les causes següents:

- a) Renúncia.
- b) Pèrdua de la nacionalitat espanyola.
- c) Sanció disciplinària de separació del servei.
- d) Pena principal o accessòria d'inhabilitació per a càrrecs públics.
- e) Haver incorregut en alguna de les causes d'incapacitat.

Dos. La integració activa en el Ministeri Fiscal cessa també en virtut de jubilació forçosa o voluntària, que l'acorda el Govern en els mateixos casos i condicions que s'assenyalen a la Llei orgànica del poder judicial per als jutges i magistrats.

CAPÍTOL IV

De les situacions en la carrera fiscal

Article quaranta-set

Les situacions administratives en la carrera fiscal s'han d'acomodar al que disposa la Llei orgànica del poder judicial per a jutges i magistrats i s'han de desplegar reglamentàriament.

CAPÍTOL V

Dels deures i drets dels membres del Ministeri Fiscal

Article quaranta-vuit

Els membres del Ministeri Fiscal tenen el deure primordial d'ocupar fidelment el càrrec que serveixin, amb promptitud i eficàcia en compliment de les seves funcions, de conformitat amb els principis d'amistat i dependència

jeràrquica i amb subjecció, en tot cas, als de legalitat i imparcialitat.

Article quaranta-nou

Els membres del Ministeri Fiscal han de residir a la població on tinguin la seva destinació oficial. Només se'n poden absentar amb permís dels seus superiors jeràrquics.

Així mateix han d'assistir, durant el temps necessari, i de conformitat amb les instruccions del cap de la fiscalia, el despatx d'aquesta i els tribunals en què hagin d'actuar.

Article cinquanta

Els membres del Ministeri Fiscal han de guardar el secret escaient dels assumptes reservats de què coneguin per raó del seu càrrec.

Article cinquanta-u

Els membres del Ministeri Fiscal tenen dret al càrrec i a la promoció en la carrera, en les condicions legalment establertes. Els càrrecs del Ministeri Fiscal van acompanyats dels honors que s'estableixin reglamentàriament.

Article cinquanta-dos

Els membres del Ministeri Fiscal gaudeixen dels permisos i llicències, i del règim de recompenses, que s'estableixin reglamentàriament, inspirats els uns i les altres en el que disposa per a jutges i magistrats la Llei orgànica del poder judicial.

Article cinquanta-tres

El règim retributiu dels membres del Ministeri Fiscal es regeix per llei i estan equiparats en retribucions als membres de la carrera judicial. Així mateix disposen, en els termes legals, de l'assistència i Seguretat Social adequades.

Article cinquanta-quatre

D'acord amb el que estableix l'article cent vint-i-set de la Constitució, es reconeix el dret d'associació professional dels fiscals, que s'exerceix lliurement en l'àmbit de l'article vint-i-dos de la Constitució i que s'ha d'ajustar a les regles següents:

U. Les associacions de fiscals tenen personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats.

Poden tenir com a finalitats lícites la defensa dels interessos professionals dels seus membres en tots els aspectes i la realització d'estudis i activitats encaminats al servei de la justícia en general.

Dos. Només poden formar part d'aquestes associacions els que tinguin la condició de fiscals, sense que s'hi puguin integrar membres d'altres cossos o carreres.

Tres. Els fiscals poden afiliar-se lliurement o no a associacions professionals. Aquestes han d'estar obertes a la incorporació de qualsevol membre de la carrera fiscal.

Quatre. Les associacions professionals queden vàlidament constituïdes des que s'inscriuen en el Registre, que l'ha de portar a efecte el Ministeri de Justícia. La inscripció es practica a sol·licitud de qualsevol dels promotors, a la qual s'ha d'adjuntar el text dels Estatuts i una relació d'afiliats.

Cinc. Els Estatuts han d'expressar, com a mínim, les mencions següents:

Primera.—Nom de l'associació, que no pot incloure connotacions polítiques.

Segona.—Finalitats específiques.

Tercera.—Organització i representació de l'associació. La seva estructura interna i funcionament han de ser democràtics.

Quarta.—Règim d'afiliació.

Cinquena.—Mitjans econòmics i règim de quota.

Sisena.—Forma d'elegir els càrrecs directius de l'associació.

Sis. Quan les associacions professionals incorrin en activitats contràries a la llei o que excedeixin el marc dels Estatuts, el fiscal general de l'Estat pot instar, pels tràmits de judici declaratiu ordinari, la dissolució de l'associació. La competència per acordar-la correspon a la Sala Primera del Tribunal Suprem que, amb caràcter cautelar, pot acordar-ne la suspensió.

Article cinquanta-cinc

Cap membre del Ministeri Fiscal no pot ser obligat a comparèixer personalment, per raó del seu càrrec o funció, davant les autoritats administratives, sens perjudici dels deures d'auxili o assistència entre autoritats.

Cap membre del Ministeri Fiscal tampoc no pot rebre ordres o indicacions relatives a la manera de complir les seves funcions. Només les pot rebre dels seus superiors jeràrquics.

Respecte del fiscal general de l'Estat, cal atènyer-se al que disposen l'article vuitè i següents.

Article cinquanta-sis

Els membres de la carrera fiscal en actiu no poden ser detinguts sense autorització del superior jeràrquic de qui depenguin, excepte per ordre de l'autoritat judicial competent o en cas de delictes flagrants. En aquest últim supòsit s'ha de posar immediatament el detingut a disposició de l'autoritat judicial més pròxima, i, en els dos casos, donar-ne compte a l'acte al seu superior jeràrquic.

CAPÍTOL VI

De les incompatibilitats i prohibicions

Article cinquanta-set

L'exercici de càrrecs fiscals és incompatible:

U. Amb el jutge o magistrat.

Dos. Amb el de qualsevol altra jurisdicció.

Tres. Amb els càrrecs de diputat, senador, regidor, diputat provincial, membre de les assemblees de les comunitats autònomes i altres càrrecs d'elecció popular o designació política.

Quatre. Amb les ocupacions o càrrecs dotats o retribuïts per l'Administració de l'Estat, les Corts, la Casa Reial, comunitats autònomes, províncies i municipis.

Cinc. Amb qualsevol ocupació, càrrec o professió retribuïda, llevat de la docència o recerca jurídica o científica, degudament notificada al seu superior jeràrquic.

Sis. Amb l'exercici de l'advocacia, excepte quan tingui per objecte assumptes personals del funcionari, del seu cònjuge, dels fills subjectes a la seva pàtria potestat o de les persones sotmeses a la seva tutela.

Set. Amb l'exercici directe o mitjançant persona interposada, de qualsevol activitat mercantil. Se n'exceptuen la transformació i venda de productes obtinguts dels béns propis, operacions que es poden realitzar, però sense tenir un establiment obert al públic.

Vuit. Amb les funcions de director, gerent, administrador, conseller, soci col·lectiu o qualsevol altra que impliqui una intervenció directa, administrativa o econòmica en societats o empreses mercantils, públiques o privades de qualsevol gènere.

Article cinquanta-vuit

Els membres del Ministeri Fiscal no poden exercir els seus càrrecs:

U. En les fiscalies que compreguin dins la seva circumscripció territorial una població en què el seu cònjuge exerceixi una activitat industrial o mercantil que obstaculitzi l'exercici imparcial de la seva funció segons el parer del Consell Fiscal. Se n'exceptuen les poblacions de més de cent mil habitants.

Dos. En les fiscalies en la demarcació de les quals els seus parents, dins el segon grau de consanguinitat o afinitat o el seu cònjuge, exerceixin càrrecs de la carrera fiscal, sempre que el nombre de funcionaris sigui inferior a cinc o impliquin una dependència jeràrquica entre aquests.

Tres. Quan la Llei orgànica del poder judicial estableixi incompatibilitats entre membres de la carrera judicial i fiscal.

Quatre. Com a fiscals en cap en les fiscalies on exerceixin habitualment com a advocats o procurador el seu cònjuge o un parent dins el segon grau de consanguinitat o afinitat, llevat que es tracti de poblacions de més d'un milió d'habitants i sens perjudici del deure d'abstenció quan sigui procedent.

Article cinquanta-nou

Els membres del Ministeri Fiscal no poden pertànyer a partits polítics o sindicats o tenir una ocupació al servei d'aquests, dirigir els poders i funcionaris públics o corporacions oficials, felicitacions o censures pels seus actes, ni concórrer amb caràcter o atributs oficials a qualssevol actes o reunions públiques en què això no sigui procedent en l'exercici de les seves funcions.

CAPÍTOL VII

De la responsabilitat dels membres del Ministeri Fiscal

Article seixanta

L'exigència de responsabilitat civil i penal als membres del Ministeri Fiscal i la repetició contra aquests per part de l'Administració de l'Estat, si s'escau, es regeix, quan els sigui aplicable, pel que disposa la Llei orgànica del poder judicial per a jutges i magistrats.

Article seixanta-u

Els membres del Ministeri Fiscal incorren en responsabilitat disciplinària quan cometin alguna de les faltes que preveu aquesta Llei.

Les faltes comeses pels membres del Ministeri Fiscal poden ser lleus, greus i molt greus.

Article seixanta-dos

Es consideren faltes molt greus:

U. L'incompliment de les ordres rebudes en la forma establerta en aquest Estatut.

Dos. La conducta irregular que comprometí la dignitat de la funció fiscal.

Tres. La infracció de les incompatibilitats absolutes establertes en aquesta Llei.

Quatre. L'abandonament o el retard injustificat i reiterat en el desenvolupament de la funció fiscal.

Cinc. L'absència injustificada, durant més de deu dies, del lloc de la seva destinació, quan no constitueixi delictes.

Sis. La reiteració o reincidència a la comissió de faltes greus.

Article seixanta-tres

Es consideren faltes greus:

U. La falta de respecte ostensible als superiors en l'ordre jeràrquic en la seva presència, en un escrit que se'ls dirigeixi o amb publicitat.

Dos. L'incompliment de les ordres o observacions verbals rebudes dels seus caps, llevat que constitueixin falta molt greu.

Tres. La infracció de les incompatibilitats relatives o prohibicions establertes en aquesta Llei.

Quatre. Deixar de promoure l'exigència de la responsabilitat penal o disciplinària que escaigui als secretaris i personal auxiliar subordinat quan coneguin o hagin de conèixer l'incompliment per part d'aquests dels deures que els corresponen.

Cinc. L'absència injustificada durant més de tres dies del lloc en què es prestin serveis.

Sis. La desconsideració o falta de respecte greu als jutges o tribunals davant els quals actuïn.

Set. L'excés o abús d'autoritat respecte als secretaris i auxiliars de les fiscalies i als particulars que hi acudeixen en qualsevol concepte.

Vuit. La reiteració o reincidència en la comissió de faltes lleus.

Nou. La resta d'infraccions dels deures inherents a la condició de fiscal, establerts en aquesta Llei, quan mereixin la qualificació de greus ateses la intencionalitat del fet, la seva transcendència per a l'Administració de justícia i el menyscapse sofert per la dignitat de la funció fiscal.

Article seixanta-quatre

Es consideren faltes lleus:

U. La falta de respecte als superiors jeràrquics o als jutjats o tribunals que no constitueixin una falta greu.

Dos. La desconsideració amb els iguals o inferiors en jerarquia, amb els advocats i procuradors, amb els secretaris i auxiliars dels jutjats i tribunals o de les fiscalies o amb els particulars que hi acudeixen en qualsevol concepte.

Tres. El retard en el despatx dels assumptes quan no constitueixi una falta greu.

Quatre. La inassistència injustificada a un judici o vista que estiguin assenyalats, sempre que no constitueixi una falta greu.

Cinc. L'absència injustificada durant menys de tres dies del lloc en què prestin servei.

Sis. La simple recomanació de qualssevol assumptes de què coneguin els jutjats i tribunals.

Set. La resta d'infraccions dels deures propis del seu càrrec o la negligència en el seu compliment, quan no mereixi la qualificació de greu.

Article seixanta-cinc

Les faltes lleus prescriuen al cap d'un mes; les greus, al cap de tres mesos, i les molt greus, al cap de sis mesos.

Article seixanta-sis

Les sancions que es poden imposar als membres de la carrera fiscal per les faltes comeses en l'exercici dels seus càrrecs són:

Primera.—Advertiment.

Segona.—Reprensió.

Tercera.—Multa de fins a cinquanta mil pessetes.

Quarta.—Suspensió de feina i sou d'un mes a un any.

Cinquena.—Separació.

Les faltes lleus només es poden sancionar amb advertiment o reprensió; les greus, amb reprensió o multa, i les molt greus, amb suspensió o separació.

Article seixanta-set

Són competents per a la imposició de sancions:

U. Per imposar fins a la de reprensió, el fiscal en cap respectiu.

Dos. Per imposar fins a la de suspensió de feina i sou, el fiscal general de l'Estat.

Tres. Per imposar la de separació del servei, el ministre de Justícia, a proposta del fiscal general de l'Estat, amb l'informe favorable previ del Consell Fiscal.

Les resolucions del fiscal en cap són recurribles davant el Consell Fiscal.

Les resolucions del fiscal general de l'Estat són recurribles en alçada davant el ministre de Justícia.

Les resolucions del Consell Fiscal i del ministre de Justícia són susceptibles de recurs contenciós administratiu davant la Sala corresponent del Tribunal Suprem.

Article seixanta-vuit

La sanció d'advertiment es pot imposar de pla, amb l'audiència prèvia de l'interessat. Per a la imposició de les restants, és preceptiva la instrucció d'expedient contradictori, amb audiència de l'interessat.

Article seixanta-nou

Les sancions disciplinàries fermes s'han d'anotar en l'expedient personal de l'interessat, de la qual cosa ha de tenir cura l'autoritat que l'hagi imposat.

Les anotacions es cancel·len per acord del fiscal general de l'Estat, una vegada complerta la sanció, i transcorreguts sis mesos, dos anys o quatre anys des de la seva imposició, respectivament, segons que la falta hagi estat lleu, greu o molt greu, si en el període esmentat el funcionari no ha incorregut en la comissió de fets sancionables. Les sancions imposades per faltes lleus es cancel·len automàticament. La cancel·lació de les restants es fa en un expedient iniciat a petició de l'interessat i amb l'informe del Consell Fiscal.

La cancel·lació esborra l'antecedent a tots els efectes, fins i tot als d'apreciació de reincidència o reiteració.

Article setanta

La rehabilitació dels fiscals separats disciplinàriament es regeix, quan els sigui aplicable, pel que disposa la Llei orgànica del poder judicial per a jutges i magistrats.

TÍTOL IV

Del personal i mitjans materials

CAPÍTOL ÚNIC

Article setanta-u

En els òrgans fiscals hi ha d'haver el personal tècnic i auxiliar necessari per atendre el servei, que depèn dels fiscals en cap respectius sens perjudici de la competència que correspongui a altres òrgans en l'esfera que els sigui pròpia.

Article setanta-dos

Les fiscalies han de tenir una instal·lació adequada a la seu dels tribunals i jutjats corresponents i estar dotades dels mitjans necessaris que es consignin a les lleis de presupostos.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—Els actuals membres de la carrera fiscal integren, d'ara endavant, les dues primeres categories i el grau d'ascens de la categoria tercera de la manera següent:

- A. Els fiscals generals integren la primera.
- B. Els fiscals, la categoria segona.
- C. Els advocats fiscals, la categoria tercera, grau d'ascens.

Segona.—U. Els actuals fiscals de districte s'integren en la carrera fiscal en el grau d'advocat fiscal d'ingrés i només podran ser promoguts al grau d'ascens en la forma prevista a l'article trenta-set d'aquesta Llei.

Dos. Els actuals fiscals de districte quan els correspongui la promoció al grau d'ascens per antiguitat i estiguin adscrits en el moment de la seva integració a la carrera fiscal en una fiscalia de districte, adquireixen el grau d'ascens, als efectes de categoria personal i poden optar per ocupar la mateixa destinació, renunciant als efectes econòmics derivats de la seva nova categoria i a qualsevol dret a ascens a la segona categoria.

Si la destinació a la qual s'ha adscrit és suprimida, poden optar entre ser nomenats amb caràcter preferent per a una altra destinació similar o integrar-se en una fiscalia d'audiència amb el grau d'ascens, i recuperar a partir de la presa de possessió els drets econòmics corresponents a aquest grau i situar-se en l'escalafó darrere els advocats fiscals que ja estiguin ocupant aquest grau amb plens drets.

Tercera.—Els actuals fiscals de districte integrats en la categoria tercera, grau d'ingrés de la carrera fiscal, són destinats a la Fiscalia de l'Audiència Territorial o Provincial corresponent al districte o agrupació en què estiguin prestant serveis. Sota les ordres del fiscal de l'Audiència respectiva, continuen prestant els seus serveis en la Fiscalia o agrupació de fiscalies en què apareixen destinats en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, fins que adquireixin el grau d'ascens, sens perjudici de les altres funcions que el seu cap els pugui encomanar.

Quarta.—Els anys d'antiguitat exigits en aquesta Llei als efectes de promocions i nomenaments s'entenen sempre referits per als actuals fiscals de districte als serveis prestats a partir de la seva integració en la categoria tercera, grau d'ingrés de la carrera fiscal.

Cinquena.—Les oposicions a la carrera fiscal que hi hagi convocades a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han de cloure d'acord amb la normativa vigent en la data de la seva convocatòria, i els que hi obtinguin una plaça han de ser col·locats escalafonadament a continuació dels actuals advocats fiscals. En primer lloc han de figurar els opositors procedents del torn restringit i després els del lliure i abans dels antics fiscals de districte a què fa referència la disposició transitòria segona d'aquesta Llei.

Sisena.—La plantilla de personal tècnic i auxiliar al servei dels òrgans fiscals a què es refereix aquesta Llei l'ha de fixar el Govern de conformitat amb les normes següents:

1a Els secretaris i personal auxiliar i subaltern que actualment presten els seus serveis a les fiscalies poden optar, en el termini de tres mesos a partir de la publicació d'aquesta Llei i de la Llei orgànica del poder judicial, per continuar al servei del Ministeri Fiscal, supòsit en què passen a la situació de supernumeraris en la seva carrera o cos d'origen, o per passar al de jutjats i tribunals, cas en què romandran en la seva actual destinació fins a obtenir-ne una altra en aquests.

2a Les vacants s'han de proveir per concurs entre funcionaris dels cossos respectius. Les destinacions que resultin desertes s'han de proveir amb personal de nou ingrés, per oposició als cossos respectius que convoca el Ministeri de Justícia.

3a El personal al servei de les fiscalies s'ha d'integrar en un escalafó independent, i s'ha de dotar en el pressupost del Ministeri de Justícia, amb baixa en la secció en què figuri la plantilla.

4a. El que estableix aquesta disposició no implica un augment de les plantilles autoritzades per la Llei trenta-cinc/mil nou-cents setanta-nou, de setze de novembre.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Quant a l'adquisició i pèrdua de la condició de membre de la carrera fiscal, incapacitats, situacions administratives, deures i drets, incompatibilitats, prohibicions i responsabilitats d'aquests, és d'aplicació supletòria el que disposa per a jutges i magistrats la Llei orgànica del poder judicial.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Es faculta el Govern:

A. Perquè, en el termini d'un any i a proposta del ministre de Justícia, dicti el Reglament que desplegui aquesta Llei.

B. Per redistribuir les plantilles entre les diferents fiscalies, tant del personal fiscal que les serveix, com de l'auxiliar que hi és adscrit, sempre que no impliqui un increment en les plantilles pressupostàries respectives.

Segona.—Queda derogat l'Estatut del Ministeri Fiscal de vint-i-u de juny de mil nou-cents vint-i-sis. Mentre no es dicti el Reglament a què es refereix la disposició anterior, es continua aplicant el vigent actualment en el que no s'oposi a aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Vaquèira-Beret, trenta de desembre de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

4424 REIAL DECRET LLEI 2/1982, de 12 de febrer, sobre repoblacions gratuïtes amb càrrec al pressupost de l'ICONA en terrenys inclosos al catàleg de forests d'utilitat pública. («BOE» 46, de 23-2-1982.)

La Llei del patrimoni forestal de l'Estat, de deu de març de mil nou-cents quaranta-u, va imposar a l'article divuit, de forma alternativa, per a la realització de repoblacions a les quals l'Estat aportés recursos, la necessitat que prèviament s'adquirissin els terrenys objecte d'aquestes o que es fixés la participació del patrimoni forestal de l'Estat en l'explotació de les masses forestals resultants.

La Llei de forests, de vuit de juny de mil nou-cents cinquanta-set; la Llei de foment de la producció forestal, de quatre de gener de mil nou-cents setanta-set, i els seus reglaments, van regular, respectivament, els consorcis i els convenis com a contractes forestals en què s'hauria d'imposar aquella participació en l'arbrada creada per les repoblacions.

La conseqüència d'això ha estat que en el moment actual hi ha a les forests d'utilitat pública catalogades més d'un milió d'hectàrees desarborades en terrenys de vocació boscosa, perquè no resulta d'interès per a les entitats

propietàries contractar-ne la repoblació en aquestes condicions.

Per això, s'estima de necessitat extraordinària i urgent suprimir els obstacles que han impedit la repoblació d'aquests terrenys de forma provisional, mentre no es legisli sobre forests, de conformitat amb les previsions de la nostra Constitució, no només pels beneficis de tot ordre que comporta la creació de masses forestals, sinó, en concret, per disposar immediatament d'un poderós instrument en la política d'ocupació, especialment necessari per les circumstàncies meteorològiques adverses patides, i compensar les pèrdues derivades dels incendis forestals, prevenint l'erosió de les superfícies devastades.

En virtut d'això, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia dotze de febrer de mil nou-cents vuitanta-dos, i tenint en compte el que preceptua l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.—L'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa pot, amb càrrec al seu pressupost i de conformitat amb les entitats públiques titulars segons registre, repoblar els terrenys inclosos al catàleg de forests d'utilitat pública, sense necessitat que prèviament s'hagin d'adquirir aquests terrenys, ni s'hagi de fixar cap participació en l'arbrada resultant.

Article segon.—Queda derogat l'article divuit de la Llei del patrimoni forestal de l'Estat, de deu de març de mil nou-cents quaranta-u, quan s'oposi al que preceptua l'article anterior, així com totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Es faculta el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació per revisar els contractes de repoblació subscrits a l'empara de la legislació derogada, que no hagin exhaurit els seus efectes, per adequar-los al que estableix aquest Reial decret llei.

Segona.—Aquest Reial decret llei s'entén sens perjudici de les competències atribuïdes a les comunitats autònomes segons la Constitució i els seus respectius estatuts d'autonomia.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, dotze de febrer de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

4754 LLEI 1/1982, de 24 de febrer, per la qual es regulen les sales especials d'exhibició cinematogràfica, la Filmoteca Espanyola i les tarifes de les taxes per llicència de doblatge. («BOE» 50, de 27-2-1982, i «BOE» 251, de 20-10-1983.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.